

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 103

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 64

24 marca 2021

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2021/510 z dnia 22 marca 2021 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Deutsche Bundesbank 1
- ★ Decyzja Rady (UE) 2021/511 z dnia 22 marca 2021 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Eesti Pank 3
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/512 z dnia 22 marca 2021 r. w sprawie upoważnienia Zjednoczonego Królestwa do stosowania, w odniesieniu do Irlandii Północnej, szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 16 i 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej 4
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/513 z dnia 22 marca 2021 r. w sprawie udzielenia Republice Estońskiej tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19 6

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2021/510

z dnia 22 marca 2021 r.

zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Deutsche Bundesbank

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Protokół nr 4 w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 27.1,

uwzględniając zalecenie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 lutego 2021 r. udzielone Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych biegłych rewidentów Deutsche Bundesbank (EBC/2021/4) ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) i krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro, mają być badane przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów wyznaczonych na zalecenie Rady Prezesów EBC i zatwierdzonych przez Radę Unii Europejskiej.
- (2) Mandat zewnętrznych biegłych rewidentów Deutsche Bundesbank wygaś po przeprowadzeniu badania za rok obrachunkowy 2020. Niezbędne jest zatem wyznaczenie zewnętrznych biegłych rewidentów na okres od roku obrachunkowego 2021.
- (3) Na swoich zewnętrznych biegłych rewidentów na lata obrachunkowe 2021–2026 z możliwością przedłużenia mandatu na rok obrachunkowy 2027 Deutsche Bundesbank wybrał firmę Baker Tilly GmbH & Co. KG Wirtschaftsprüfungsgesellschaft.
- (4) Rada Prezesów EBC zaleciła wyznaczenie firmy Baker Tilly GmbH & Co. KG Wirtschaftsprüfungsgesellschaft na zewnętrznych biegłych rewidentów Deutsche Bundesbank na lata obrachunkowe 2021–2026 z możliwością przedłużenia mandatu na rok obrachunkowy 2027.
- (5) Decyzję Rady 1999/70/WE ⁽²⁾ należy zmienić stosownie do zalecenia Rady Prezesów EBC,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 1 ust. 2 decyzji 1999/70/WE otrzymuje brzmienie:

„2. Firma Baker Tilly GmbH & Co. KG Wirtschaftsprüfungsgesellschaft zostaje niniejszym zatwierdzona jako zewnętrzni biegli rewidenci Deutsche Bundesbank na lata obrachunkowe 2021–2026.”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 10.2.2021, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 1999/70/WE z dnia 25 stycznia 1999 r. dotycząca zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych (Dz.U. L 22 z 29.1.1999, s. 69).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Europejskiego Banku Centralnego.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2021/511**z dnia 22 marca 2021 r.****zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Eesti Pank**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Protokół nr 4 w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 27.1,

uwzględniając zalecenie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 lutego 2021 r. udzielone Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych biegłych rewidentów Eesti Pank (ECB/2021/5) ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) i krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro, mają być badane przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów wyznaczonych na zalecenie Rady Prezesów EBC i zatwierdzonych przez Radę Unii Europejskiej.
- (2) Mandat zewnętrznych biegłych rewidentów Eesti Pank wygasł po przeprowadzeniu badania za rok obrachunkowy 2020. Niezbędne jest zatem wyznaczenie zewnętrznych biegłych rewidentów na okres od roku obrachunkowego 2021.
- (3) Na swoich zewnętrznych biegłych rewidentów na lata obrachunkowe od 2021 do 2025 Eesti Pank wybrał firmę Ernst & Young Baltic AS.
- (4) Rada Prezesów EBC zaleciła wyznaczenie firmy Ernst & Young Baltic AS na zewnętrznych biegłych rewidentów Eesti Pank na lata obrachunkowe od 2021 do 2025.
- (5) Decyzję Rady 1999/70/WE ⁽²⁾ należy zmienić stosownie do zalecenia Rady Prezesów EBC,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 1 ust. 17 decyzji 1999/70/WE otrzymuje brzmienie:

„17. Firma Ernst & Young Baltic AS zostaje niniejszym zatwierdzona jako zewnętrzni biegli rewidenci Eesti Pank na lata obrachunkowe 2021–2025.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Europejskiego Banku Centralnego.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 10.2.2021, s. 2.

⁽²⁾ Decyzja Rady 1999/70/WE z dnia 25 stycznia 1999 r. dotycząca zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych (Dz.U. L 22 z 29.1.1999, s. 69).

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2021/512**z dnia 22 marca 2021 r.****w sprawie upoważnienia Zjednoczonego Królestwa do stosowania, w odniesieniu do Irlandii Północnej, szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 16 i 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 stycznia 2020 r. Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii Europejskiej na podstawie Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽²⁾ (zwanej dalej „umową o wystąpieniu”). W związku z tym prawo Unii dotyczące podatku od wartości dodanej (VAT) nie ma już zastosowania do Zjednoczonego Królestwa ani w Zjednoczonym Królestwie.
- (2) Jednak zgodnie z art. 8 akapit pierwszy Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej (zwanego dalej „protokołem”), który stanowi integralną część umowy o wystąpieniu, prawo Unii dotyczące VAT nadal ma zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej w odniesieniu do towarów, z zastrzeżeniem demokratycznej zgody, o której mowa w art. 18 protokołu, na dalsze stosowanie jego art. 8.
- (3) W związku z tym podatnicy i niektóre osoby prawne niebędące podatnikami w Zjednoczonym Królestwie nadal podlegają prawu Unii dotyczącemu VAT w odniesieniu do transakcji dotyczących towarów w Irlandii Północnej.
- (4) Art. 168 dyrektywy 2006/112/WE stanowi, że podatnik jest uprawniony do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary lub usługi zakupione na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Jednakże art. 16 tej dyrektywy wymaga, by wykorzystanie przez podatnika towarów stanowiących część majątku jego przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników było uznawane za odpłatną dostawę towarów, w przypadkach gdy VAT od tych towarów lub ich części podlegał w całości lub w części odliczeniu. System ten pozwala na odzyskanie pierwotnie odliczonego podatku VAT w odniesieniu do towarów wykorzystywanych do celów prywatnych.
- (5) Decyzją Rady 2006/659/WE ⁽³⁾ Zjednoczone Królestwo upoważniono do stosowania do dnia 31 grudnia 2015 r. szczególnego środka w celu ustalania na zasadzie ryczału wartości proporcjonalnej niepodlegającego odliczeniu podatku od wartości dodanej (VAT) w odniesieniu do wydatków na paliwo do samochodów do celów działalności gospodarczej, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej (zwanego dalej „szczególnym środkiem”). Przedmiotowy szczególny środek, z którego podatnicy korzystają na zasadzie dobrowolności, opiera się na poziomie emisji dwutlenku węgla dla danego samochodu, istnieje bowiem proporcjonalna zależność między poziomem emisji a zużyciem paliwa, czyli wydatkami na paliwo.
- (6) Decyzją wykonawczą Rady (UE) 2015/2109 ⁽⁴⁾ Zjednoczone Królestwo zostało upoważnione do dalszego stosowania tego szczególnego środka do dnia 31 grudnia 2018 r. Decyzją wykonawczą Rady (UE) 2018/1918 ⁽⁵⁾ przyznano dalsze przedłużenie do dnia 31 grudnia 2020 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

⁽³⁾ Decyzja Rady 2006/659/WE z dnia 25 września 2006 r. upoważniająca Zjednoczone Królestwo do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 5 ust. 6 i art. 11 pkt A ust. 1 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 272 z 3.10.2006, s. 15).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/2109 z dnia 17 listopada 2015 r. upoważniająca Zjednoczone Królestwo do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 305 z 21.11.2015, s. 49).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1918 z dnia 4 grudnia 2018 r. upoważniająca Zjednoczone Królestwo do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 16 i 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 311 z 7.12.2018, s. 30).

- (7) W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 27 listopada 2020 r., Zjednoczone Królestwo wystąpiło w odniesieniu do Irlandii Północnej z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania szczególnego środka do dnia 1 stycznia 2021 r. Wniosek zawierał wyjaśnienie dotyczące funkcjonowania szczególnego środka.
- (8) Pismem z dnia 10 grudnia 2020 r. Komisja przekazała państwom członkowskim wniosek złożony przez Zjednoczone Królestwo. Pismem z dnia 11 grudnia 2020 r. Komisja powiadomiła Zjednoczone Królestwo o tym, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (9) Według Zjednoczonego Królestwa szczególny środek zapewnia zarówno podatnikom, jak i organom podatkowym skuteczną, uproszczoną procedurę poboru podatku VAT w odniesieniu do wydatków na paliwo do samochodów do celów działalności gospodarczej częściowo wykorzystywanych do celów prywatnych. Należy zatem upoważnić Zjednoczone Królestwo do dalszego stosowania szczególnego środka w odniesieniu do Irlandii Północnej.
- (10) Przedmiotowe odstępstwo powinno być ograniczone do dnia 31 grudnia 2023 r., ponieważ należy okresowo oceniać, czy system ryczałtowy jest nadal prawidłowym odzwierciedleniem ogólnego stosunku wykorzystywania do celów działalności gospodarczej i do celów prywatnych.
- (11) Zgodnie z art. 8 akapit drugi protokołu dochody wynikające z transakcji podlegających opodatkowaniu w Irlandii Północnej nie są przekazywane Unii. Dlatego też szczególny środek nie będzie miał wpływu na zasoby własne Unii z tytułu VAT.
- (12) Aby uniknąć zakłóceń, Zjednoczone Królestwo powinno zostać upoważnione do nieprzerwanego stosowania, w odniesieniu do Irlandii Północnej, szczególnego środka w odniesieniu do Irlandii Północnej. Należy zatem udzielić upoważnienia będącego przedmiotem wniosku ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. w celu zachowania ciągłości w stosunku do wcześniejszych uregulowań na mocy decyzji wykonawczej (UE) 2018/1918,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od art. 16 i 168 dyrektywy 2006/112/WE upowaznia się Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do Irlandii Północnej, w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2023 r., do ustalania na zasadzie ryczałtu wartości proporcjonalnej VAT w odniesieniu do wydatków na paliwo wykorzystywane w samochodach do celów działalności gospodarczej w celach prywatnych.

Artykuł 2

Wartość proporcjonalną VAT, o której mowa w art. 1, wyraża się w wartościach stałych, ustalonych na podstawie poziomu emisji dwutlenku węgla, odpowiadającego zużyciu paliwa, dla danego rodzaju pojazdu. Zjednoczone Królestwo dostosowuje corocznie, w odniesieniu do Irlandii Północnej, wartości stałe w celu uwzględnienia zmian w średnich kosztach paliwa.

Artykuł 3

Korzystanie przez podatników z systemu ustanowionego na podstawie niniejszej decyzji odbywa się na zasadzie dobrowolności.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w odniesieniu do Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2021/513**z dnia 22 marca 2021 r.****w sprawie udzielenia Republice Estońskiej tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2020/672 z dnia 19 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE), jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 4 lutego 2021 r. Estonia zwróciła się do Unii o pomoc finansową w celu uzupełnienia krajowych działań w celu uwzględnienia wpływu pandemii COVID-19 oraz w celu reakcji na konsekwencje społeczno-gospodarcze pandemii dla pracowników i osób samozatrudnionych.
- (2) Oczekuje się, że pandemia COVID-19 oraz nadzwyczajne środki wdrożone przez Estonię, aby zapobiec jej rozprzestrzenianiu się oraz złagodzić jej skutki społeczno-gospodarcze i zdrowotne, będą miały ogromny wpływ na finanse publiczne. Zgodnie z prognozą Komisji z jesieni 2020 r. oczekuje się, że na koniec 2020 r. deficyt oraz dług sektora instytucji rządowych i samorządowych w Estonii wyniosą odpowiednio 5,9 % i 17,2 % produktu krajowego brutto (PKB). Jak wynika ze śródkresowej prognozy Komisji z zimy 2021 r., przewiduje się, że PKB Estonii zmniejszył się o 2,9 % w 2020 r.
- (3) Pandemia COVID-19 wyłączyła znaczną część ludności Estonii z aktywności zawodowej. Jak zostało to przedstawione w motywach 4–9, sytuacja ta doprowadziła do nagłego i znacznego wzrostu wydatków publicznych w Estonii w związku z mechanizmami zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobnymi środkami, a także podjęciem stosownych działań w zakresie ochrony zdrowia w związku z pandemią COVID-19.
- (4) Rozporządzeniem rządu nr 130 „Tööhõiveprogramm 2017–2020” z dnia 17 listopada 2016 r., zmienionym w 2020 r. ⁽²⁾, o którym mowa we wniosku Estonii z dnia 4 lutego 2021 r., wprowadzono tymczasowy mechanizm rynku pracy służący utrzymaniu miejsc pracy (mechanizm ten wszedł w życie w dniu 23 marca 2020 r.). Celem było udzielenie pracownikom sektora prywatnego, których wynagrodzenie lub godziny pracy uległy tymczasowemu zmniejszeniu ze względu na znaczny wpływ sytuacji nadzwyczajnej, wsparcia w wysokości do 70 % średniego miesięcznego wynagrodzenia, przy czym kwota wsparcia mogła wynieść maksymalnie 1 000 EUR na pracownika miesięcznie. Był to tymczasowy mechanizm na okres trwania sytuacji nadzwyczajnej od marca do maja 2020 r. Ze względu na utrzymującą się sytuację nadzwyczajną rozporządzenie nr 130 ponownie zmieniono ⁽³⁾ i stosowano, w zmienionym brzmieniu, do końca czerwca 2020 r. Warunki mechanizmu przestoju ekonomicznego dostosowano, tj. wsparcie rządowe zmniejszono do poziomu do 50 % średniego miesięcznego wynagrodzenia pracownika, przy czym kwota wsparcia mogła wynieść maksymalnie 800 EUR na pracownika. Aby otrzymywać wsparcie rządowe przeznaczone na pracowników, przedsiębiorstwa musiały płacić co najmniej 150 EUR (w ujęciu brutto) na pracownika miesięcznie, tak aby każdy pracownik otrzymywał miesięczny dochód wynoszący co najmniej 584 EUR, czyli równowartość minimalnego wynagrodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 159 z 20.5.2020, s. 1.⁽²⁾ Riigi Teataja („RT”) I, 20.3.2020, 3.⁽³⁾ RT I, 30.5.2020, 4.

- (5) Rozporządzeniem rządu nr 26 „Erivajadusega lapse vanema toetuse saamise ja maksimise tingimused ning toetuse arvutamise alused” z dnia 9 kwietnia 2020 r. ⁽⁴⁾, o którym mowa we wniosku Estonii z dnia 4 lutego 2021 r., wprowadzono zasiłek służący utrzymaniu dochodów rodziców, którzy podczas sytuacji nadzwyczajnej musieli zawiesić pracę, aby opiekować się dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Był to tymczasowy środek na okres trwania sytuacji nadzwyczajnej od dnia 12 marca do dnia 17 maja 2020 r. Zasiłek obliczono na podstawie kwoty podatku socjalnego płaconego od wynagrodzenia rodzica w 2019 r. Wsparcie obejmowało 70 % średniego dziennego wynagrodzenia jednego rodzica.
- (6) Rozporządzeniem Ministra Kultury nr 7 „COVID-19 haigust põhjustava koroonaviiruse levikuga seotud kriisi leevendamiseks ette nähtud toetusmeede laulu- ja tantsupeo liikumises osalevatele kollektiividele” z dnia 30 kwietnia 2020 r. ⁽⁵⁾ i rozporządzeniami Ministra Kultury nr 9 „COVID-19 puhangust tingitud erakorraline abi kultuuri- ja spordivaldkonnale” z dnia 30 kwietnia 2020 r. ⁽⁶⁾ (obowiązującymi od dnia 3 maja do dnia 11 września 2020 r.) oraz „Treeneri tööjõukulu toetuse määramise tingimused, sealhulgas nõuded spordialaliidule, spordiklubile ja spordikoolile ning selle omaosalusele, treeningrühmale ja treenerile, ning toetuse suuruse, jaotamise, tagasimaksmise ja tagasinõudmise kord” z dnia 26 listopada 2014 r., zmienionymi w 2020 r. ⁽⁷⁾, o których mowa we wniosku Estonii z dnia 4 lutego 2021 r., wprowadzono tymczasowy mechanizm dla artystów freelancerów, trenerów sportowych i dyrektorów chórów i zespołów tanecznych. Dotyczy on tymczasowego środka obejmującego okres trwania sytuacji nadzwyczajnej spowodowanej pandemią COVID-19. Artyści freelancerzy otrzymali wsparcie w kwocie równej minimalnemu wynagrodzeniu przez okres dwóch miesięcy. Dyrektorzy chórów i zespołów tańca ludowego oraz trenerzy sportowi otrzymali rządowe wsparcie dochodu, które stanowiło 70 % średniego wynagrodzenia za okres od października 2019 r. do lutego 2020 r., przy czym kwota wsparcia mogła wynieść maksymalnie 1 000 EUR. Trenerzy sportowi otrzymywali wsparcie równe 50 % ich zwykłego wynagrodzenia, a pozostałe 50 % było opłacane przez organizacje sportowe.
- (7) Estonia wprowadziła serię środków związanych z ochroną zdrowia w celu przeciwdziałania pandemii COVID-19. Na podstawie ustawy „Riigi 2020. aasta lisaelarve seadus” przyjętą w dniu 15 kwietnia 2020 r. ⁽⁸⁾, o której mowa we wniosku Estonii z dnia 4 lutego 2021 r., przewidziano działania w zakresie ochrony zdrowia, umożliwiając rządowe zakupy środków ochrony osobistej, dodatkowych materiałów ogólnych i materiałów zużywalnych.
- (8) Rozporządzeniem rządu nr 28 „Eriolukorras Eesti Haigekassa kaudu hüvitiste ja teenuste eest maksimise tingimused ja kord” z dnia 23 kwietnia 2020 r. ⁽⁹⁾, o którym mowa we wniosku Estonii z dnia 4 lutego 2021 r., wprowadzono tymczasowy mechanizm wsparcia dla szpitali, aby zrekompensować koszty personelu zatrudnionego tymczasowo na oddziałach dla pacjentów z COVID-19 i oddziałach intensywnej terapii oraz opłacenia dodatkowych godzin pracy lekarzy, pielęgniarek i innych powiązanych pracowników. Obejmuje on koszty dodatkowego zapotrzebowania na personel na oddziałach dla pacjentów z COVID-19 i oddziałach intensywnej terapii. Dodatkowy personel otrzymał wyższe wynagrodzenie, aby utrzymać motywację pracowników w sytuacji nadzwyczajnej.
- (9) Rozporządzeniem rządu nr 28 „Eriolukorras Eesti Haigekassa kaudu hüvitiste ja teenuste eest maksimise tingimused ja kord” z dnia 23 kwietnia 2020 r. ⁽¹⁰⁾, o którym mowa we wniosku Estonii z dnia 4 lutego 2021 r., wprowadzono rekompensatę dla pracowników za pierwsze trzy dni zwolnienia chorobowego. Był to tymczasowy środek na okres trwania sytuacji nadzwyczajnej od dnia 13 marca do dnia 17 maja 2020 r. Rekompensatę za zwiększone korzystanie ze zwolnień chorobowych i urlopów opiekuńczych w związku z COVID-19 przyznano osobom należącym do estońskiego funduszu ubezpieczeń zdrowotnych za pierwsze trzy dni choroby, które zwykle opłacane są przez pracownika.
- (10) Estonia spełnia warunki dotyczące zwrócenia się z wnioskiem o pomoc finansową, które określono w art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/672. Estonia przedstawiła Komisji odpowiednie dowody potwierdzające, że faktyczne wydatki publiczne wzrosły o 230 000 000 EUR od dnia 1 lutego 2020 r. w związku ze środkami krajowymi przyjętymi w celu złagodzenia skutków społeczno-gospodarczych pandemii COVID-19. Stanowi to nagły i znaczny wzrost, ponieważ wydatki te dotyczą zarówno wprowadzenia nowych środków, jak i zwiększonego zapotrzebowania na istniejące środki, które łącznie obejmują znaczną część ludności aktywnej zawodowo w Estonii.

⁽⁴⁾ RT I, 10.4.2020, 5.

⁽⁵⁾ RT I, 30.4.2020, 28.

⁽⁶⁾ RT I, 30.4.2020, 29.

⁽⁷⁾ RT I, 5.5.2020, 21.

⁽⁸⁾ RT I, 21.4.2020, 2.

⁽⁹⁾ RT I, 24.4.2020, 13.

⁽¹⁰⁾ RT I, 24.4.2020, 13.

- (11) Zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2020/672 Komisja skonsultowała się z Estonią oraz zweryfikowała nagły i znaczny wzrost faktycznych wydatków publicznych związanych bezpośrednio z mechanizmami zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnymi środkami, a także z podjęciem stosownych działań w zakresie ochrony zdrowia związanych z pandemią COVID-19, o których mowa we wniosku z dnia 4 lutego 2021 r.
- (12) Należy zatem udzielić pomocy finansowej, aby pomóc Estonii w przezwyciężeniu skutków społeczno-gospodarczych poważnych zakłóceń gospodarczych spowodowanych przez pandemię COVID-19. Komisja powinna podejmować decyzje dotyczące terminów zapadalności, wysokości i uruchamiania transz i podtransz w ścisłej współpracy z organami krajowymi.
- (13) Niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla wyniku procedur dotyczących zakłóceń funkcjonowania rynku wewnętrznego, które mogą zostać podjęte, w szczególności na podstawie art. 107 i 108 TFUE. Niniejsza decyzja nie uchyla obowiązku powiadomienia Komisji przez państwo członkowskie, na podstawie art. 108 TFUE, o przypadkach potencjalnej pomocy państwa.
- (14) Decyzję o udzieleniu pomocy finansowej podjęto, uwzględniając istniejące i przewidywane potrzeby Estonii, a także już przedłożone lub planowane wnioski pozostałych państw członkowskich o pomoc finansową na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672, z uwzględnieniem zasad równego traktowania, solidarności, proporcjonalności i przejrzystości,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Estonia spełnia warunki określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/672.

Artykuł 2

1. Unia udziela Estonii pożyczki do maksymalnej wysokości 230 000 000 EUR. Maksymalny średni termin zapadalności pożyczki wynosi 15 lat.
2. Okres dostępności pomocy finansowej udzielonej na podstawie niniejszej decyzji wynosi 18 miesięcy począwszy od następnego dnia po dniu, w którym niniejsza decyzja stanie się skuteczna.
3. Pomoc finansowa Unii jest udostępniana Estonii przez Komisję w maksymalnie ośmiu transzach. Transza może zostać wypłacona w jednej podtranszy lub w kilku podtranszach. Terminy zapadalności podtransz w ramach pierwszej transzy mogą być dłuższe niż maksymalny średni termin zapadalności, o którym mowa w ust. 1. W takich przypadkach terminy zapadalności kolejnych podtransz są ustalane w taki sposób, aby po wypłacie wszystkich transz osiągnięto zgodność z maksymalnym średnim terminem zapadalności, o którym mowa w ust. 1.
4. Warunkiem uruchomienia pierwszej transzy jest rozpoczęcie obowiązywania umowy pożyczki, o której mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/672.
5. Estonia pokrywa koszty finansowania poniesione przez Unię, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2020/672, w odniesieniu do każdej transzy, powiększone o wszelkie opłaty, koszty i wydatki poniesione przez Unię, które wynikają z finansowania związanego z pożyczką udzieloną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.
6. Komisja decyduje o wysokości oraz o uruchomieniu transz, a także o wysokości podtransz.

Artykuł 3

Estonia może finansować następujące środki:

- a) tymczasowy mechanizm rynku pracy służący utrzymaniu miejsc pracy, o którym mowa w rozporządzeniu rządu nr 130 „Tööhõiveprogramm 2017–2020” z dnia 17 listopada 2016 r., w brzmieniu zmienionym w 2020 r.;

- b) zasilek służący utrzymaniu dochodu rodziców, którzy podczas sytuacji nadzwyczajnej musieli zawiesić pracę, aby opiekować się dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych, przewidziany w rozporządzeniu rządu nr 26 „Erivajadusega lapse vanema toetuse saamise ja maksimise tingimused ning toetuse arvutamise alused” z dnia 9 kwietnia 2020 r.;
- c) tymczasowy mechanizm dla artystów freelancerów, trenerów sportowych i dyrektorów chórów i zespołów tanecznych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Kultury nr 7 „COVID-19 haigust põhjustava koroonaviiruse levikuga seotud kriisi leevendamiseks ette nähtud toetusmeede laulu- ja tantsupeo liikumises osalevatele kollektiividele” z dnia 30 kwietnia 2020 r. i rozporządzeniami Ministra Kultury nr 9 „COVID-19 puhangust tingitud erakorraline abi kultuuri- ja spordivaldkonnale” z dnia 30 kwietnia 2020 r. oraz „Treeneri tööjökulu toetuse määramise tingimused, sealhulgas nõuded spordialaliidule, spordiklubile ja spordikoolile ning selle omaosalusele, treeningrühmale ja treenerile, ning toetuse suurus, jaotamise, tagasimaksimise ja tagasinõudmise kord” z dnia 26 listopada 2014 r., w brzmieniu zmienionym w 2020 r.;
- d) środek ochrony zdrowia, który umożliwił rządowi zakup środków ochrony osobistej, dodatkowych materiałów ogólnych i materiałów zużywalnych, zgodnie z ustawą „Riigi 2020. aasta lisaelarve seadus” z dnia 15 kwietnia 2020 r.;
- e) tymczasowy system wsparcia dla szpitali, aby zrekomensować koszty personelu tymczasowo zatrudnionego na oddziałach dla pacjentów z COVID-19 i oddziałach intensywnej terapii oraz opłacenia dodatkowych godzin pracy lekarzy, pielęgniarek i innych pracowników, przewidziany w rozporządzeniu rządu nr 28 „Eriolukorras Eesti Haigekassa kaudu hüvitiste ja teenuste eest maksimise tingimused ja kord” z dnia 23 kwietnia 2020 r.;
- f) rekompensatę dla pracowników za pierwsze trzy dni zwolnienia chorobowego, przewidzianą w rozporządzeniu rządu nr 28 „Eriolukorras Eesti Haigekassa kaudu hüvitiste ja teenuste eest maksimise tingimused ja kord” z dnia 23 kwietnia 2020 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Estońskiej.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji adresatowi.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2021 r.

W imieniu Rady
M. do C. ANTUNES
Przewodnicząca

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)